

Zlatý slavík undergroundu v Arše

26.11.2012 Lidové noviny str. 9 Kultura

JOSEF RAUVOLF Divadlo Archa

Přestože byla sobotní mnohahodinová akce v **pražské Arše** uváděná jako Pocta českému undergroundu II., mohla se též jmenovat „Magor žije!“ – neboť jméno Ivan M. Jirous, od jehož smrti uplynul právě rok, totiž znělo téměř neustále,

Příslušníci či sympatizanti undergroundu zcela zaplnili celou **Archu**. Bylo zde možné vidět staré kozáky, muže ošlehané životem, a řada z -nich i bolševickými kriminály, stejně jako ty, kteří se narodili daleko později a dobu pronásledování nemohli zažít, nicméně s „idejí“ undergroundu silně souznějí.

Celý maraton, který navázal na loňskou Poctu českému undergroundu, jež byla místem posledního Jirousova vystoupení – zemřel pár dní poté – uvedla vernisáž koláží Lubora Krejčara Madony, zahájená s nadhledem proslovem Eugena Brikciuse. Krejcar, velice osobitý tvůrce, protentokrát opustil sochařství, své milované kočky ovšem ne, a ztvárnil je v podobě černobílých koláží ženských těl.

Psí vojáci znovu zavili

V hlavním sále pak několika větami uvedl večer jak jeho pořadatel, Vladimír Lábus, který na své značce Guerilla Record vydává cenná alba nejen archivních nahrávek českého undergroundu, ale i současné kapely, jež s ním souznějí. Jeho úvod doplnil Karel Schwarzenberg, dlouholetý Jirousův přítel. Následovala projekce krátkého filmu Abbé Libánského Magorova la Paloma, vtipné etudy, v níž Jirous, již pěkně v náladě, vzpomíná na původ známé písně a na několikrát se ji pokouší zazpívat.

Poté zazněla půlhodinová kompozice violoncellisty Josefa Klíče Requiem za Magora, lyrická pocta básníkovi. Ostatně, Jirousův hlas zněl v průběhu celé jímavé kompozice, jejíž nahrávka na CD byla v **Arše** zároveň uvedena do světa. „Je třeba být stále opilý, abyste necítili strašlivé břímě času, které na vás ustavičně doléhá, musíte být opilý. Takže, opíjejte se. Čím? Vínem, poezií nebo ctností, to je jedno, ale opíjejte se,“ cituje v jejím úvodu Jirous z Malých básní v próze Charlese Baudelaira, vedle Klíčovy pocty na desce slyšíme i další Jirousovy básně v jedinečné autorské interpretaci.

Po Requiem přišla projekce dvouhodinového filmu Olivera Maliny Rok bez Magora, snažícího se přiblížit Jirousovu osobnost. Poté následovala další premiéra, tentokrát nového pořadu kapely DG 307 Životy? Nebo bludné kruhy?, v němž básník a autor Pavel Zajíček dokázal, že je na vrcholu tvůrčích sil. Můžeme se tedy jen těšit na příslibenou studiovou nahrávku.

Dalším vrcholem bylo vystoupení Psích vojáků v původní sestavě z 80. let – přestože ohlásili ukončení činnosti, Jirous a underground byli jejich sudičkami, a tak zazněly staré hity jako Žiletky nebo Chce se mi spát. Není tedy divu, že je posluchači nechtěli pustit z pódia, to již ale byla hluboká noc a nastoupila poslední kapela: The Plastic People of the Universe. Aměli příjemné překvapení, dvě novinky, obě na texty Jirousových básní. Také Plastikům se dostalo bouřlivého potlesku, a museli přidávat. A když celý vydařený mnohahodinový maraton někdy kolem půl jedné v noci končil, bylo všem jasné: underground žije dál a Jirous v něm.

Pocta českému undergroundu II. 24. 11.

2012, **Divadlo Archa**, Praha

O autorovi| JOSEF RAUVOLF, Autor je publicista a překladatel